N°. 3. A°. 1835.

DONDERDAG, DEN 8sten JANUARIJ.

SURINAAMSCHE COURANT.

TWEEDE OPROEPING.

Namens Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal, worden mits dezen opgeroepen, alle Mannelijke Ingezetenen dezer Plaats, die hun *zeventiende jaar* zijn ingetreden, edoch hun *vijftigste* nog niet hebben volbragt, en niet in de Schutterij dezer Plaats zijn ingelijfd; alsmede dezulke, welke van elders zich alhier met ter woon hebben begeven, om te verschijnen op Maandag den *twaalfden* Januarij e. k., des ochtends te *acht* uur voor de Hoofdwacht der Schutterij, ten einde in dezelve te worden ingelijfd.

Paramaribo, den 5 Januarij 1835.

De Majoor Kommandant der Schutterij,
P. FIERS SMEDING.

BURGERLIJKE STAND.

Gedurende de maand *December* 1834, zijn alhier geboren:

Van het Mannelijk geslacht 11 personen.
» » Vrouwelijk » 8 »

19.

In dezelfde maand zijn Overleden:

Van het Mannelijk geslacht 12 personen.
» » Vrouwelijk » 13 »

25.

Gehuwd: 2 paren.

OVERLEDENEN.

Den 5den, *Frederik Coppitz*, oud 19 jaren.

Den 6den, *Johanna Martijn* geb. *Steenhuize*, oud 47 jaren en 4 maanden.

Den 8sten, *Eduard Leach*, oud 20 jaren en 10 maanden.

Den 9den, *Jacob François*, zoon van *Elisabeth Fransina van der Steede*, oud 1 jaar en 5 maanden.

Idem, *William Christi*, oud 44 jaren, M. H.

Den 13den, *Charles de Gooy*, oud 44 jaren, M. H.

Idem, *Laurentin* van den boedel *Hendrik van Perica*, oud 60 jaren.

Den 14den, *Johannis Christoffel Cramer*, oud 43 jaren, (M. H.)

Idem, *Carolina Pohl*, oud 28 jaren.

Den 15den, *Johanna Elisabeth Ruiker*, oud 38 jaren.

Den 17den, *America van Friderici*, oud 52 jaren.

Den 18den, *Clasina Jacoba Depperman*, oud 1 jaar en 14 dagen.

Idem, *Johannis Harderwijk* van *E. J. Wesenhagen*, oud 80 jaren.

Den 21sten, *Josephina Elisabeth Poedamoi*, oud 5 jaren en 8 maanden.

Den 22sten, *Anna Maria Coopman*, wed. *A. W. Schligting*, oud 78 jaren.

Idem, *Charlotte Duchesse* van *Meijer*, oud 72 jaren.

Idem, *Abraham Fonseca*.

Den 24sten, *Johanna van Bruining*, oud 75 jaren.

Idem, *Carl Nicolaas Frederik de l'Isle*, oud 55 jaren.

Den 25sten, *Benjamin Hawkes*, oud 48 jaren.

Den 26sten, *Johanna Medea van Kierhan*, oud 70 jaren.

Den 27sten, *Dyongsia Antoinetta Lemmers*, oud 1 jaar en 9 maanden.

Den 28sten, *Johan Carel Schonher*, oud 31 jaren.

Den 29sten, *Nicolaas de Hoog*, aan boord van Z. M. Brik van Oorlog *Echo*, oud 41 jaren.

Den 31sten, *Anna Georgina Daphina van Jesserun*, oud 2 maanden.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

DUITSCHLAND.

WEENEN, den 9 November.

Men meldt uit Frankfurt: »Er wordt hier verzekerd, dat de staatkundige betrekkingen met Zwitserland geheel en al afgebroken zullen worden, indien de Zwitsers de vooral in Bern bestaande klubs der Duitsche revolutionnairen niet ontbinden, en aan de door dezen gestichte genootschappen van handwerksliedén geen einde maken. Met Bern zelve heeft men overigens reeds begonnen, het diplomatisch verkeer te staken, daar het Oostenrijksche Hof aan zijnen gevolmagtigde alle gemeenschap met dat kanton verboden heeft. Maar nu wordt Bern in het aanstaande jaar de zetel van het Eedgenoodschappelijk bewind en deze omstandigheid moet zoowel de vreemde gezanten, als de overige kantons in verlegenheid brengen. Misschien deden laatstgenoemden beter, zoo zij of voor dit maal Bern oversloegen, of aan een ander kanton het beleid der buitenlandsche betrekkingen opdroegen. Het verstandigste zoude wezen, als Bern er vrijwillig toe besloot om den tot hiertoe bewandelden weg te verlaten en niet moedwillig de vriendschappelijke betrekkingen tot de meeste naburige Staten in gevaar te brengen.

»Uit onze omstreken trekken werkelijk, ten gevolge van geheime uitnoodigingen, handwerksgezellen naar Zwitserland. Daar zij in de Duitsche staten vele moeijelijkheden ten opzigte hunner passen ondervinden, gaan zij meestendeels door den Elzas derwaarts. De Fransche regering behoorde op dergelijke reizigers een waakzaam oog te houden, en niet toe te geven, dat zij zich in menigte naar het middelpunt van de omwentelings partij begeven, van wier woelingen Frankrijk niet minder dan andere Staten te vreezen heeft."

Het volgende zijn uittreksels uit eenen Parijschen brief van den 2den dezer:

»Het schijnt dat het ministerie in *statu quo* zal blijven tot op de weder-opening der Kamers. Men heeft niemand kunnen vinden, die den post van president van den raad wil op zich nemen, en op de aanneming van den Heer Maarschalk *Maison* rekent men in het geheel niet meer. Derhalve zal men de zaken op de lange baan schuiven en pogen het onder elkander te schikken. Zoo zegt men dan dat de onderhandelingen bij den Heer *de Rigny* en den Heer *Humann* voortduren, om hen over te halen provisioneel het voorzitterschap van den raad te aanvaarden. Men gelooft dat de Heer *de Rigny* van zijne weigering niet terug zal komen, doch wat den Heer *Humann* betreft, schijnt het niet onmogelijk dat hij het aanneme.

„Deze schikking schijnt te bewijzen dat de doctrinairen zich in het geheel niet meer zeker achten, wanneer de kamers bijeen zijn in het bewind te zullen blijven. De Koning heeft begrepen dat hij wachten moest tot dat de kamers haar gevoelen te kennen gegeven zouden hebben, om te beslissen of hij zijne doctrinairen behouden of zijn staatkundig stelsel veranderen wil. Dienvolgens zou het onbetamelijk zijn, het personeel van het kabinet te veranderen, om binnen twee maanden genoodzaakt te wezen het op nieuw te wijzigen. Daar en boven wordt er gezegd, dat er overhelling zijn zou om het te veranderen in den doctrinairen geest, en men is niet onbewust dat dit eene reden te meer zou zijn om hetzelve de parlementaire meerderheid geheel te doen verliezen.

In bijzondere berigten uit Parijs van den 2 November wordt verhaald, dat de voorzitter van de kamer der Pairs Pasquier en de Groot-Referendaris Decazes, na de aftreding van den Maarschalk Gérard, eene bijeenkomst met Koning Lodewijk Philips hebben gehad, waarin zij als hunne overtuiging te kennen hadden gegeven, dat het regtsgeding over de oproerige bewegingen van April ll. door het Hof der Pairs niet ligt in den zin van de regering zou worden afgedaan. De gunstigste uitslag, dien men zich daarvan mogt beloven, zou, volgens die beide heeren, daarin bestaan, dat de Pairs zich onbevoegd verklaarden, om in dezen te beslissen. De meerderheid der Pairs was toch alles behalve gezind, om door eene veroordeeling der schuldigen den haat des volks op zich te laden, terwijl aan den anderen kant vele leden tegen de menigvuldige en vermoeijende zittingen opzagen, die over dit regtsgeding, waarin eenige honderden aangeklaagden betrokken zijn, gehouden zouden moeten worden. Koning Lodewijk Philips had, zoo als in dezelfde bijzondere berigten gezegd wordt, na dit mondgesprek, meerder geneigdheid voor het uitvaardigen eener algemeene kwijtscheiding ten behoeve der staatsmisdadigers doen blijken. Ook waren eenigen der ministers thans niet vreemd, om deze neiging te ondersteunen, zijnde zij minder ingenomen tegen de amnestie in het algemeen, dan wel daartegen, dat alle de eer van dien maatregel aan den Maarschalk Gérard toekwam.

Een der Parijsche bladen deelt eene breedvoerige opgave mede, volgens welke van den 2 Augustus 1830 tot den eersten October 1834, in Frankrijk 520 regtsgedingen ter zake der drukpers zijn gevoerd. Die regtsgedingen zijn gevolgd door 188 veroordeelingen van verantwoordelijke schrijvers, aan welke, te zamen genomen, 106 jaren en 6 maanden gevangenisstraf en 411,095 franken geldboeten zijn opgelegd. Daarenboven zijn gedurende dien tijd, wegens misbruik der drukpers, aan den afgevaardigde Cabet zijne burgerlijke regten, aan den heer Mie zijn boekdrukkersbrevet, en aan de advokaten Dupont, Pinard en Michel het regt om te pleiten, ontnomen. Nog een aantal dagbladschrijvers, zoo als Armand-Carrel, Aubry-Foucault, Marrat, Barard, Bastide, de Brian, Lionne, Cavaignac, Antony-Trouret enz., bevinden zich op dit oogenblik in de gevangenis.

Voor het Hof van Assises te Parijs wordt dezer dagen eene regtszaak behandeld tegen zekeren persoon, die zich voor den zoon van Lodewijk XVI heeft uitgegeven, onder dat voorwendsel, van ligtgeloovige vrouwen aanzienlijke geldsommen heeft afgeroggeld, en voorts beschuldigd wordt van eene zamenspanning tegen de thans bestaande orde van zaken in Frankrijk te hebben gesmeed, en van lasterlijke en bloeddorstige geschriften tegen Koning Lodewijk Philips in het licht te hebben gegeven. De beschuldigde geeft voor, dat de zoon van Lodewijk XVI wel in 1792 in de gevangenis van den Tempel is opgesloten, doch aldaar geenszins, zoo als de geschiedenis meldt, den 8 Junij 1794 overleden is; zijnde het eenige maanden te voren aan sommige aanhangers der Bourbons gelukt, om een ander ziekelijk kind in de plaats van den Koningszoon te stellen. Hij zelf zou dan die geredde Lodewijk XVII zijn; doch zich gewoonlijk slechts onder den valschen naam van Baron de Richemont hebben doen kennen. Bij de debatten over deze zaak heeft de Advokaat-generaal te kennen gegeven, dat, daar zich telkens in Frankrijk personen opdeden, die zich voor Lodewijk XVII uitgaven, het tijd werd, om aan deze soort van bedriegerij eens vooral een einde te maken. Er zijn dien ten gevolge reeds personen verhoord, wier getuigenis enkel strekken moet, om te doen zien, dat de echte Lodewijk XVII wel degelijk in de gevangenis overleden is, ten gevolge der mishandelingen, welke de afschuwelijke omwentelings-mannen van 1792 en 1793 hem hebben doen ondergaan; onder anderen zekere Etienne Lahn, thans verwerbaas te Parijs en 78 jaren oud, wiens verklaringen diepen indruk hebben gemaakt. Deze Lahn heeft hoofdzakelijk getuigd, dat hij, terstond na den val van Robespierre, tot bewaarder van den jongen Lodewijk XVII is aangesteld; dat deze ongelukkige Koningszoon toen reeds zijn einde te gemoet ging, en zulks ten gevolge der behandeling van zijnen vorigen bewaarder den Amerikaan Laurent, hebbende deze het knaapje in zijne eenzame gevangenis negen maanden lang geheel aan zichzelven overgelaten, niet de minste zorg voor het rein houden van zijn ligchaam en woonvertrek gedragen, en hem nooit anders toegesproken, dan wanneer hij hem eens op iederen dag eenig voedsel bragt. Hij, Lahn, had, dadelijk na zijne in diensttreding, gezorgd dat de jonge Vorst geneeskundige hulp erlangde; doch men had hem slechts met zeer veel moeite tot het gebruiken van geneesmiddelen kunnen overhalen, daar hij, door al zijn lijden schuw en vreesachtig geworden, beducht was, dat men hem vergif toediende. Ten laatste was het knaapje in de armen van zijnen bewaarder Lahn gestorven. Deze laatste heeft voorts nog verzekerd, dat hij, voor den val van Lodewijk XVI, meermalen als officier der nationale garde, aan het paleis der Tuilerien de wacht had gehad, den persoon des Dauphins zeer goed kende, en het bedrog dus dadelijk zou hebben ontdekt, indien — zoo als thans door de Richemont wordt voorgegeven — tijdens het toevertrouwen der bewaring van den Dauphin aan den onmenschelijken Simon, een ander kind in de plaats van den echten zoon van Lodewijk XVI was gesteld.

Omtrent den bedrieger, die dit regtsgeding heeft veroorzaakt, is nog niet veel meer gebleken, dan dat hij omstreeks het jaar 1824, wegens het aannemen van den titel van Lodewijk XVII, eenigen tijd in Oostenrijk gevangen is gehouden, en dat hij, na de omwenteling van 1830, met de partij der Parijssche republikeinen in naauwe betrekkingen heeft gestaan.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 10 November.

De aftreding van den eersten minister, maarschalk Gérard, heeft thans tot eene geheele ontbinding van het Fransche ministerie geleid. In het *Journal de Débats* van den 6 werd deze gewigtige gebeurtenis aldus aangekondigd:

»De pogingen om het kabinet voltallig te maken, zijn niet met een gelukkig gevolg bekroond. Ons past het niet, om thans een oordeel te vellen over de moeijelijkheden, die den goeden uitslag dier pogingen hebben belet; alleen kunnen wij reeds heden betuigen, dat de bedoelde hinderpalen ons geenzins onoverkomelijk toeschenen.

»De tegenwoordige staat van zaken zou, bij eenen langeren duur, aan den geregelden gang der regering groot nadeel doen,

„De Heeren Guizot, Thiers, Humann, Duchatel en Rigny hebben een verzoek om ontslag aan den Koning ingediend."

In dit berigt worden alle de tegenwoordige ministers opgenoemd, met uitzondering van dien van justitie. den heer Persil, en van dien voor het zeeweezen, den admiraal Jacob. Men hield het echter dadelijk te Parijs voor zeker, dat ook de heer Persil zijn ontslag gevraagd had, en enkel nog een paar dagen langer in dienst bleef, om de benoemingen der opvolgers van de tegenwoordige ministers mede te kunnen onderteekenen. Tevens was dadelijk algemeen bekend, dat de Koning het verzoek om ontslag zijner ministers had aangekomen.

Dit laatste is volkomen bevestigd door een kort artikel in het *Journal de Paris* van den 6, welk blad, dat nog meer regtstreeks dan het *Journal des Débats* als de tolk van het bestuur kan worden aangemerkt, daarin aankondigde, dat de Koning den graaf Molé met de taak belast had, om een nieuw kabinet zamen te stellen.

Intusschen wordt in bijzondere berigten uit Parijs van den 6, des namiddags ten 4 ure, die door Belgische en andere bladen worden medegedeeld, gezegd, dat de graaf Molé op de aanneming van de betrekking van eersten minister onderscheidene voorwaarden gesteld had, zoo als, dat hij de vrije keus zijner ambtgenooten moest hebben, en dat de Koning zich niet meer zoo regtstreeks als tot nu toe met de leiding der buitenlandsche aangelegenheden moest bemoeijen. Deze voorwaarden niet toegestaan zijnde, had de graaf Molé het voorzitterschap van 's Konings raad van de hand gewezen, en had de Koning den heer Dupin bij zich doen roepen, om aan dezen de zamenstelling van een nieuw bestuur op te dragen.

Omtrent de oorzaken van de aftreding der ministers behelzen de Parijssche bladen allerlei redeneringen, waarin meestal verregaande partijzucht en haat tegen de zoogenaamde *Doctrinaires* doorstraalt, doch die allen daarin overeenkomen, dat de moeijelijkheid, om het ander de ministers over de keus van eenen nieuwen voorzitter eens te worden, in deze het struikelblok is geweest. De heer Guizot wordt gezegd, zeer tegen de benoeming van den graaf Molé gestemd te zijn geweest; de heer Thiers moet met kracht het denkbeeld hebben voorgestaan, om den maarschalk Soult op nieuw met het voorzitterschap te bekleeden; anderen hadden van den hertog de Broglie gesproken, enz.

De graaf Molé, die voor het oogenblik de leiding der zaken in Frankrijk in handen heeft, is de zoon van een edelman, die in 1794 onder de guillotine gevallen is. Hij is vier en vijftig jaren oud en heeft onder Napoleon eerst als prefect en in 1213 en 1814 als minister van justitie gediend. Onder Lodewijk XVIII is hij eenigen tijd minister voor het zeewezen geweest; doch van 1822 tot 1830 behoorde hij onder de bekwaamste en welsprekendste leden der tegenpartij in de kamer der Pairs. Dadelijk na de omwenteling van 1830 maakte hij, met Laffitte en Casimir-Périer, een deel uit van het eerste ministerie van Koning Lodewijk Philips, hetwelk slechts weinige maanden in stand bleef.

(*Nederl. Staats- en Amsterd. Couranten.*)

ADVERTISSEMENTEN.

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 4 dezer, het Schip *de Noord*, Kapt. J. A. WEIJERBUSCH.

Den 5, het Schip *de Eensgezindheid*, Kapt. P. T. KUIPER.

Idem, het Schip *Theresia Alida*, Kapt. H. H. KRAL. Allen van *Amsterdam*.

ERRATA.

De in de Courant van den *eersten* dezer, Nᵒ. 1, geplaatste Advertentie, wegens aanbeveling van het Schip *Koophandel*, Kapt. F. POPKEN, tot inlading van Koffij, Kakao en Katoen, tot de vrachtprijs van 4 duiten, heeft slechts betrekking op de Koffij en Kakao, en *niet* op Katoen.

Gedrukt te *Paramaribo*, bij de ERVEN J. BRINK.